

Ulyana Lopatkina:

Det var første gang jeg danset i Norge

Ved siden av de sterkt omtalte gjestespill over havet for ballettroppen til Marinsky-teateret synes det fire dagers besøket i den lille byen Tromsø nord for polarsirkelen på "Nordlysfestivalen" å være forbigått uten å bli oppdaget. Samtidig har jo disse gjestespill i Norge blitt en fullstendig sensasjon for hele landet. Tromsø slo Oslo, og ble den første byen som fikk besøk av solister av den berømte russiske ballettroppen.

Etter øyenvitners beretning ble billettene revet bort på 40 minutter etter de var lagt ut for salg. Alle de tre annonserte forestillingene med solister, hvor vi nevner Ulyana Lopatkina, Victoria Tereshkina, Katarina Kondaurova, Andrian Fadeyev, Vladimir Chklyarovog og andre ble gjennomført til stående applaus fra salen og langvarige ovasjoner.

På flyplassen i Tromsø i 10 minutter før opprop til ombordstigning i flyet til Petersburg ga Ulyana Lopatkina noen av sine inntrykk fra det norske gjestespiellet.

Er det vanskelig å overtale Dem til å delta i gjestespill, dersom man ikke snakker om London, Paris eller New York?

Man behøver ikke å overtale meg. Dette er mitt arbeid. Dersom det ikke er ekstraordinære arbeidsoppgaver her, samtykker jeg alltid med glede.

Hva var det som interesserte Dem med forslaget om gjestespill i den lille norske byen Tromsø?

Jeg hadde aldri før vært i Norge. Derfor tok jeg med glede imot tilbudet om å reise dit. Snøen, fjellene, den kalde, ugjestmilde og ofte sparsomme naturen – som er det vakre i Nord, som jeg alltid forestilte meg når jeg tenkte på Norge, skuffet meg heller ikke. Riktignok så fikk jeg ikke tid til å se noe annet enn sentrum av Tromsø, som fremstilte seg som en virkelig tiltalende og hyggelig by. Noen av musikerne så også nordlys der. Men også utover den "geografiske" interessen i disse gjestespillene så hadde jeg lyst på repertoaret, - balletten "I natten" av Robbins og "Motsigelser" av Ventrili, som jeg danset på gallakonserten i denne norske festivalen.

Hvordan likte De den beskjedne scenen på det stedlige Kulturhuset?

Det viste seg å være vanskeligere å danse der enn på en profesjonell scene. For ballett må man ha en spesiell størrelse på scenen slik at det kan passe for oss. Men takket være den gode og profesjonelle hjelp som jeg fikk av mine partnere Ivan Kozlov og Yevgenii Ivanshenko, som mye også ellers avhang av, fordi begge fremføringene skulle danses i par, klarte jeg å komme over problemet med scenen.

Hvis De på nytt får et tilbud om å opptre på denne scenen, vil De ta i mot det?

Jeg skulle naturligvis ha ønsket at scenen hadde vært større. Dans forutsetter luftighet, bevegelse, fart. Og på en liten scene er du satt inn i bestemte rammer, og publikum får heller ikke det inntrykket som man ellers kunne få. Størrelsen på scenen har stor betydning for det inntrykket man får av dansen. De et faktisk i direkte avhengighet av hverandre. Jo mer våre bevegelser blir begrenset i rommet, desto mer blir også redusert det inntrykket som ellers publikum kunne få.

Er det riktig at nordmennene ikke fikk se Dem i "Svanesjøen" eller "Raymonda", men i en moderne koreografi?

Jeg danser gjerne nåtidens duetter, som jeg betrakter som noen av mine kjæreste numre. De er emosjonelle. De har å gjøre med indre følelser, og jeg elsker roller med mening. Dersom jeg hadde kommet til Norge for ti år siden, ville jeg nok valgt klassiske pas de deux.

Når det gjelder de moderne balletter, er det De selv som velger dem, eller foreslår man dem for Dem?

Balletten "Om natten" kom på Marinsky-teaterets repertoar allerede tidlig på nittitallet da skaperen, koreografen Jérôme Robbins, fortsatt var i live og som kom til Petersburg og deltok i oppsetningen av denne balletten på en russisk scene. Miniatyren "Motsigelser" ble skapt spesielt for meg og min partner. Fremstillingen er bygget på noe som virkelig har hendt og som var knyttet til en virkelig hendelse fra koreografens eget liv og som førte fram til dette verket. Å dømme etter publikums reaksjoner så reagerte alle meget sterkt emosjonelt på denne historien. Mange gråt til og med. På en slik måte er dagens ballett absolutt forståelig for nåtidens publikum. Abstraksjoner og tanketomhet, som man tillegger dagens koreografi er ofte trettende etter min mening. Dette treffer ikke levende menneskelig resonans hos tilskueren. Abstraksjonene blir vanskelige å forstå.

De knyttet Dem lenge til klassisk repertoar, men i de senere år har De ofte overrasket publikum med Deres tiltrekning til moderne koreografi. Krever dette et stort indre arbeid?

Jeg har alltid hatt lyst til å danse moderne. Det er noe annet, andre bevegelser. Begrensingen til det klassiske ga i mangt grunnlaget for Marinsky-teaterets repertoar. Noen sjeldne eksperimenter innenfor moderne koreografi var naturligvis utilstrekkelige for at man kunne regne at jeg kunne danse dette like godt som de klassiske. Men etter hvert så begynte man å tilby i teateret stadig større moderne oppgaver, og jeg har danset disse med glede.

Hvilket forhold bør klassiske og moderne forestillinger ha i ballettrepertoaret i et akademisk teater?

Alt beror jo på truppen, lederen, på forholdene i teateret i et hvert konkret gitte land. Dette er derfor et helt individuelt spørsmål som er knyttet til omstendighetene. Noen

steder foretrekker man det klassiske, andre steder legger man vekt på dagens repertoar, noen steder blander man det på en vellykket måte, andre steder får man det ikke til. I vårt teater er det sterke tradisjoner for klassisk ballett. Derfor danser jeg også mer de klassiske enn det moderne repertoar. Men det er ikke fordi at jeg ikke vil eller ikke kan danse moderne.

Intervjuer: Vladimir Dudin.

Oversetter: Gunnar Nerdrum.